

நினைவு மலர்

அமரர் வல்லிபுரம் உமாச்சந்திரன்

**In loving memory of
Mr Vallipuram Umachandran**

16.11.1948 - 08.03.2000

உ-
சிவமயம்

அமரர்

வல்லிபுரம் உமாச்சந்திரன்

மலர்வு: 16.11.1948

உதிர்வு: 08.03.2000

திதி வெண்பா

வருடமோ பிரமாதியம் மாதமதோ மாசி
இருபத்து ஐந்துடனே கூடியநாள் - ரேவதி
பூத்திருந்த வேளையதில் நற்பேறு எய்தினரே
வல்லிபுரம் உமாச்சந்திரன் காண்.

தோத்திரப் பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

கைத்தல நிறைகனி அப்பமோ டவல் பொரி	
கப்பிய கரிமுக	னடிபேணி
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்	
கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திரு மரன் மகன்	
மற்றொரு திரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புன மதனிடை	யிபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கண மணமருள்	பெருமானே.

தேவாரம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வானன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திரு கேதீச்சரத் தானே.

திருவாசகம்

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடமை எல்லாம்
குன்றே அனையாய் எனையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ நெனக்குண்டோ எண்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே.

திருவிசைப்பா

சுற்றவர் விழுங்கும் சுற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெம் சிவனை
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரவென் கண்கள் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம் பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில் வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
உவமை இல்லா கலைஞானம் உணர்வரிய மெஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தரமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசரொடு ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்த்தமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

அமரர் உயர்திரு வல்லிபுரம் உமாச்சந்திரன் அவர்களின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

குலதெய்வம் ஐயனாரையும் சிவன், அம்பாள், முருகன், வைரவர், காளி போன்ற தெய்வங்களின் ஆலயங்களையும், மாபெரும் சந்தையையும் தன்ன கத்தே கொண்ட சன்னாகம், வட தமிழ் ஈழத்தின் கண்போல் திகழ்கிறது.

இம் மாபெரும் சுன்னை நகரில், மேன்மையான தலைமை ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் அமரர் சின்னத்தம்பி வல்லிபுரம் ஆசிரியர். ஆசிரியர் வல்லிபுரம் 1946ஆம் ஆண்டு மலேசியா நாடு சென்று, அங்கு மேன்மையாக வாழ்ந்து வந்த தனது மைத்துனி பூமணியை தனது துணைவியாக்கினார். இவர்கள் இருவரும் செய்த பூர்வ புண்ணியத்தின் பயனாக 1948ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 16ஆம் நாள் பரணி நட்சத்திரத்தில் சிரேஷ்ட புத்திரனாக அமரர் உமாச்சந்திரன் அவதரித்தார்.

சிவில் பொறியியலாளர் பாலச்சந்திரனுக்கும் நிமலிக்கும் பாசமிகு அண்ணனாகவும் தன் பெற்றோரின் பாசமிகு மகனாகவும் வாழ்ந்தார். 37ஆவது வயதில் பிதாவை இழந்தார். பிதா சிவபதமடைந்தபொழுது அமரர் உமாச்சந்திரன் இங்கிலாந்தில் இருந்தார்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை சுன்னாகம் திருஞானசம்பந்த வித்தியா சாலையில் தொடங்கி, மேற்படிப்பை 1962 தொடக்கம் 1967வரை ஸ்கந்த வரோதயக் கல்லூரியிலும், பின் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்வியை 1973 தொடக்கம் 1974வரை கொழும்புத்துறை ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் திறம்பட முடித்தார்.

பின், மஸ்கேலியா மகாவித்தியாலயத்தில் கணித ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். சிறு வயதிலிருந்தே விளையாட்டுக்கள் அவரின் வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்திருந்தமையினால் மஸ்கேலியாவிலும் ஆசிரியராக விருக்கும்பொழுது விளையாடுவது மட்டுமன்றி, விளையாட்டுக் குழுக்கள் அமைப்பதிலும், விளையாட்டுப் போட்டிகள் ஒழுங்கு செய்வதிலும் மிகுந்த ஆர்வம் செலுத்தினார்.

பெயர்பெற்ற சங்குவேலியில் அன்பும், பண்பும், விருந்தோம்பலும் பெருங்குணங்களாகக் கொண்ட அமரர் கா. கந்தசாமியும் (OA) அமரர் ஸ்ரீபாக்

கியமும் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாக பெற்றெடுத்த ஸ்ரீராதாவை 1977 ஆம் ஆண்டு மங்கள நான் பூட்டி, தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாக்கிக் கொண்டார். இவர்களின் இல்வாழ்க்கையில் பூத்த செல்வங்களான மீரா, பாமா ஆகியோரை தன் கண்மணிகளிலும் பார்க்கச் சிறப்புடன் காப்பற்றி நற் பழக்கங் களை ஒழுகச் செய்து, ஞானமும் கல்வியும் நயம்பட வைத்து, எல்லோராலும் புகழப்பட வளர்த்தார். அவரின் செல்வங்கள் இருவரும் இப் பொழுது சர்வகலா சாலையில் திறம்பட படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மஸ்கேலியாவில் ஆசிரியராகக் கடமைபுரிந்த காலத்தில் மேற்படிப்பை மேற்கொள்வதற்காக இங்கிலாந்து நாட்டுக்கு 1984 ஆம் ஆண்டு குடும்பத்தோடு வந்தார்.

Wood Church Service Station இல் 1984 தொடக்கம் 1986 வரை காசாளராகவும், 1986 தொடக்கம் 1999 வரை முகாமையாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

இதற்கிடையில், 1995 ஆம் ஆண்டு இருதய நோய் காரணமாக by-pass சத்திரசிகிச்சை வெற்றிகரமாகச் செய்யப்பட்டது.

இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த 15 வருட காலத்தில் அவரின் விளையாட்டு மோகத்தினால் Brent Asian Academy Badminton Coach, Tamil Union Cricket Club விளையாட்டு வீரர், Marylborne Cricket Club விளையாட்டுவீரர், Kodak Badminton Club இல் அணித்தலைவர், TSSA Badminton போட்டிகள் அமைப்பாளர் போன்ற பதவிகளைத் திறம்பட வகித்தார். தான் விளையாடுவதுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது, தன் மனைவி, பிள்ளைகளுக்கும் பயிற்சி அளித்து தன்னுடன் சரிசமனாக விளையாட வைத்தார். அவர் அன்புமிகு கணவனாகவும், பாச மிகு தந்தையாகவும் நல்ல coach ஆகவும் நண்பர்களுக்கு நல்ல நண்பனாகவும் விளங்கினார். விளையாட்டில் பாகு பாடு காட்டாது, திறமையாக விளையாடுபவர்களுடன் சரிசமனாகவும், திறமை யற்று விளையாடுபவர்களுக்கு நல்ல Coach ஆகவும் விளங்கியதால் பல Clubs அவரை இலவசமாகவே அங்ககத்தவராக சேர்த்து வைத்திருந்தன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1995 ஆம் ஆண்டு by-pass சத்திர சிகிச்சை செய்தமையினால் Badminton விளையாட்டை நிறுத்துமாறு மனைவி, பிள்ளைகள், நண்பர்கள், உறவினர் புத்திமதி கூறியும் அவற்றை ஏற்காது, 'Badminton மைதானத்தில் இறந்தாலும் பரவாயில்லை; நான் ஆடியே தீருவேன்' என்று அடம்பிடித்து விளையாடினார். இறுதியில், அவர் கூற்றுப்படியே 08.03.2000 அன்று மாலை 7.07 மணியளவில் Kodak Badminton மைதானத்தில் விளையாடும் பொழுது விழுந்து நினைவு இழந்ததும், எவ்வித கஷ்டமும் சஞ்சலமும் இல்லாமல் அவரின் ஆத்மா சிவபதம் அடைந்தது.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

Darling Appah,

You've been gone a while Appah, but still the pain is there,
The little things you used to say, the way you used to care.
If we could have just one more day, we'd spend that time with you.
We'd remember every moment, we're sure that you would too.
You were so very special, there for us all the way,
We'll miss you for a lifetime, forever and a day.
Wherever you may be, Appah, even though we are apart,
Our love for you will never end, you're always in our heart.
Looking at your photo it's definite to see,
That parts of you has made what is me,
Because, as your daughter, we will always have pain,
Until the day when we see you again.

Our darling sweet Appah, sleep well.

Ever loving daughters
Meera and Bhama

My beloved Chandra

On March 03, 2000 at just after 7 pm, when we received a phone message from Mrs Sri Radha Umachandran, that Uma has collapsed and passed away, when he was playing at the Kodak Badminton Court, our family were terribly shocked and deeply grieved. I cannot express in words the sorrow experienced by all of us especially his sister. Umachandran whom I affectionately call 'Chandra' was mad of games from the day I know him. That was from the time I got married to his sister in 1963. All his associates know the utmost interest he had towards games especially cricket and Badminton. When anyone advised him not to play after his by-pass heart operation, he used to say that even if he dies in the Badminton court, he will not stop playing. At the end it has happened in the way he uttered those words.

After passing his exams at Skandavarodaya College and Teachers Training College, he was a teacher at Maskeliya Maha Vidyalyaya in Sri Lanka. He came to this country in 1984, to further studies. Even in UK he continued his games till his last breath.

During his 15 years life in UK, all his associates were taken up by his honesty, sincerity and readiness to help anyone at any time and in any form.

His excellent qualities and his God loving character will help wife Mrs Sri Radha and daughters Meera and Bhama to have a good future in this world.

Let all of us pray that his soul will rest in peace.

May the triple Gem bless his soul.

T. Vigneswaran

3 Wood Lane
London
NW9 8DU

எனது அருமை மைத்துனர் சந்திரா

08.03.2000 மாலை 7.07 மணிக்கு உமாச்சந்திரன் Kodak Badminton மைதானத்தில் விழுந்து நினைவு இழந்துவிட்டார் என்ற செய்தியை அவரின் மனைவி ஸ்ரீராதா தொலைபேசி மூலம் சொன்னதும் எங்கள் வீட்டில் மரண ஓலம் கேட்கத் தொடங்கிவிட்டது.

அதற்குக் காரணம்; அமரர் உமாச்சந்திரனின் உடன்பிறவாச் சகோதரியாக விருந்தும் உடன் பிறந்த சகோதரிபோல் உமாச்சந்திரன் பிறந்தநாளில் இருந்தே வளர்ந்த கந்தையா அரியேஸ்வரியை 1963ஆம் ஆண்டு நான் திருமணம் செய்தமையினால் உமாச்சந்திரனின் மைத்துனரானேன். அன்றிலிருந்து அவர் எனக்கு அன்பான, ஒழுக்கமான, சொல் தட்டாத தம்பிபோல் நடந்தார். நான் அவரை அன்பாகச் 'சந்திரா' என அழைப்பேன். அக் காலத்திலிருந்தே அவர் விளையாட்டு மோகம் பிடித்தவராக இருந்தார். விளையாட்டுக்களில் அதிக கவனம் செலுத்தியமையால் படிப்பில் அக்கறை குறைந்ததை தகப்பனார் காலஞ்சென்ற வல்லிபுரம் மாஸ்டர் உணர்ந்தார்.

திருமணம் செய்து சிறிது காலத்தில் நான் நில அளவை வேலை செய்து கொண்டிருந்த திருகோணமலைக்கு அழைத்தேகுமாறு பணித்தார். நானும் சம்மதித்தேன். திருமலைக்குப் பயணமாகும் பொழுது ஒரு பயணப் பெட்டி கொண்டு வந்தார். அதில் உடுப்புக்கள் என நினைத்து அதைத் திறந்தேன்; அதிர்ச்சியடைந்தேன். பெட்டியினுள் இருந்தவை யாவும் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கிரிக்கட் வீரர்களின் படங்கள். எனக்குச் சிரிப்பும் கோபமும் வந்து முழுவதையும் எறிந்தேன். இது எனக்கு மறக்கமுடியாத சம்பவம். மேற்படிப்புக் காக இங்கிலாந்து வந்த பின்னரும் கிரிக்கட்டும் பாட்மின்ரனும் வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டன. இறுதி மூச்சு விட்டதும் பாட்மின்ரன் மைதானத்தில் என்றால் அவரின் வாழ்க்கை விளையாட்டோடு எப்படிப் பின்னிப் பிணைந்திருந்தது என்பது புலனாகிறது. அதுமட்டுமல்ல, அன்புடனும் பண்புடனும் வாழ்ந்து, பிறர் நலன் கருதி, அயலவர்களையும் உறவினர்களையும் அணைத்து, உற்ற நேரத்தில் வேண்டிய உதவிகள் செய்வதில் பிரியர்.

இங்கு வாழ்ந்த 15 வருடங்களில் எனது இரு மகன்கள் உட்பட பலரை அழைத்து ஆதரித்து அவர்களுக்கு வாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுத்த பெருமை அவருக்குரியது.

சந்திராவின் அன்பும், பண்பும், தயாள குணமும், தெய்வ பத்தியும் அவருடைய பாரியார் ஸ்ரீராதாவையும் பிள்ளைகள் மீரா, பாமாவையும் சீரோடும் சிறப்போடும் இவ்வுலகில் வாழ வழிவகுக்கும். ஆண்டாண்டு தோறும் அமுது புரண் டாலும் மாண்டார் வருவரோ; வேண்டா நமக்கும் அது வழியே என மனதை ஆற்றி, நாம் எல்லோரும் அவரின் ஆத்ம சாந்திக்காக ஆண்டவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

த. விக்னேஸ்வரன் - மைத்துனர்

To all who gathered to say farewell to my Brother in Law - Uma

Even though we are far away from attending his journey to Eternity, our feelings are great and inexplicable.

His words were always pure sincerity and innocent.

Within a short period of time he stole our hearts with his superior qualities.

Not only to us was he kind hearted but also to all who knew him. His love of sports, particularly cricket and badminton paved his way for fame. Whenever I visited him, his way of entertaining was organising sports events. There would be no doubt in that many of his friends will miss him very much.

Whenever I spoke to Uma on the phone he would insist on my sons going to see our relatives, not just to say a mere hello, but to create a bond and to maintain family ties since we are scattered all over the world. He loved to keep in close contact with his relatives. This is probably what made him a good father to his daughters Meera and Bhama and also a good loving husband to my sister and proud to say his wife Radha. And to all of us his wealth of kindness is beyond words.

His loss is great to us all. It will be a long time before anyone can rest, especially my sister Radha.

But what can we do, if it is written it is written. It is done beyond our might, we cannot deny or reject, we have to accept. It is the decision influenced by the magnanimous strength and inspiring power of God.

Paskarajothy (Paskey), Anujah & children
Sidney, Australia

A Charming Friend

I consider myself privileged to write this eulogy with mixed emotions to share my grieve over the death of my friend Mr V Umachandran.

I have known Uma, as he was known to all of us, since our school days. As we grew up we drifted apart. He chose the noble career of teaching and I came to United Kingdom to further my education. After a lapse of about 25 years I accidentally met him in London, where he was working near my home. Needless to say our friendship blossomed again.

Uma was an easy-going, extremely friendly person who has been very helpful to all those who seek his help. When friends ask for any help his response always was the words "there is no problem", whether he believed he could offer the help or not. It just goes to show his eagerness to help friends. Uma and his family were there for me through thick and thin. It would be an understatement to say that I feel a great sense of loss at his death.

Uma was a manager of a busy Service Station. He was hard-working and dedicated to his work. As a result he earned the trust and confidence of the owners. His passion was sports and food, which he enjoyed both. He was a keen badminton player and a good cricketer. He represented his school in both cricket and badminton. The trophies he won bear testimony for his achievements in both. As fate would have it he succumbed to his death while playing his cherished sport.

He was a devoted husband and father. He gave every support to his children to do well in their life.

May his soul rest in peace and tranquillity.

C Perinpanathan & Family
Greenford

A tribute in memory of 'Chacha', Uma

Uma was not only a kind and gentle man but a good cricketer. He showed us youngster, that age is not a handicap if you have the passion. Uma opened our powerful batting line up for 4 years, in which he held his place on the ability of his great batting ability. He was the key member of our Championship winning team for 3 consecutive years, in which he scored hundreds of runs.

Uma was well respected by our team members and opposition alike. He will always be remembered for his smile in victory or defeat, in satisfaction or pain. Uma was named 'CHACHA' in respect and admiration by our team, a name he took great pride in.

Uma had great resilience. He had a heart by-pass operation a few years back, but he never showed that handicap to the opposition. I particularly remember an incident 2 years ago. It was very hot summer day, and we were playing in a crucial championship decider match in Ealing. Uma had fielded for 3 hours under the hot sun. I spoke to Uma on at least two occasions if he wanted to rest in the shade of the pavilion for few overs. But typical of Uma, he refused. He was more concerned with the moral of the team if he left the field. This gave moral boost to all the youngster. After 3 tiring hours it was our turn to bat. I advised Uma to go late in the batting order knowing he had heart condition, but Uma declined the offer, and padded up. He was opening with a batsman who loves running fast and take quick singles. Uma kept up the running with him for the first half-hour, but when Uma was tired he did not requested to other batsman to stop taking the quick singles, instead he scored the next 40 runs in 10 boundaries. He had won the admiration of not only us but also the opposition. When he was out after 1 hour of batting, he was given standing ovation by the opposition and our team alike.

Well, 'Chacha' you have played a great inning of life, in which you have pleased every one who came in your acquaintance, But now its time to rest, Rest In Peace my friend.

Arshad Hussain - Oriental Stars Cricket Club

அனுதாபச் செய்தி

எமது சங்கத்தின் முன்னாள் நிர்வாக சபை உறுப்பினரான திரு உமாச்சந்திரன் அவர்களின் மரணச் செய்தி எங்கள் எல்லோரையும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது. மரணமாவதற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாக எமது அடுத்த ஆண்டின் பாடமின்றன் போட்டிகளுக்கான மைதானத்தினை ஒழுங்கு செய்து அறிவித்து இருந்தார். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக எமது சங்கத்தின் வருடாந்த பாடமின்றன் போட்டிகளைப் பொறுப்பேற்று மிகவும் சிறப்பாக நடத்தினார்.

சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் பழைய மாணவரும் சிறந்த விளையாட்டு வீரருமான திரு உமாச்சந்திரன் 1994இல் தனது கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் பிரதிநிதியாக எமது நிர்வாக சபையில் ஊக்கமுடன் செயல்பட்டார். கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக நாம் நடாத்திவரும் கிரிக்கட் போட்டிகளில் தனது கல்லூரிக் கோஷ்டிக்காக தொடர்ந்து ஆர்வத்துடனும் சிறப்பாகவும் விளையாடியவர்.

மிகச் சிறந்த பாடமின்றன் வீரரான இவர், தனது ஆர்வத்தை மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் உருவாக்கி, குடும்பத்துடன் மைதானத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருப்பார். சென்ற ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் நடைபெற்ற எமது போட்டிகளில் குடும்பம் முழுவதையும் மைதானத்தில் எம்மால் பார்க்க முடிந்தது.

இனிவரும் ஆண்டுகளில் நாம் பாடமின்றன் போட்டிகளை நடாத்தும்போது திரு உமாச்சந்திரனின் பங்களிப்பை நினைக்காமலும், அவரின் வெற்றிடத்தை உணராமலும் இருக்கமுடியாது. அவரைப்போன்ற ஒருவரின் பங்களிப்பை நிரப்புவது மிகக் கடினமானது.

திரு உமாச்சந்திரனின் திடீர் மறைவு அவருடன் பழக வாய்ப்புக் கிடைத்த அனைவருக்கும் துக்கத்தினை உண்டாக்கியுள்ளது. அவரின் மறைவினால் துயருறுகின்ற மனைவி, பிள்ளைகள், தாயார், சகோதரர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை சங்கத்தின் நிர்வாக சபையின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி சொ. தம்பிப்பிள்ளை

தலைவர் - தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கம் (ஐ.இ)

Tribute to a genuine friend

The Sri Lankan Sports Fraternity would never have been the dynamic force it is today if it were not for the dedication, perseverance and tireless efforts of my late friend Uma. The contribution he has made to its growth and development and the status it enjoys locally is so considerable that his name will go down as one of the great sportsman I've known in the Tamil Society.

I have known Uma for several years and in the time I have known him, he was actively involved in promoting his fervent belief in Badminton.

Uma was always genuine even on a social level and I have found his belief in the fundamental truth. I have very little to offer the family of Uma but my condolences. But when I express my sympathy, I do so very sincerely. For the loss they are suffering is to me, too, a loss, and the grief they feel, is what I feel as well. I have lost a very dear friend; we have lost a leader.

Uma continued his life's ambition, until death tore him away from us. Yet, at all times, he was the person of gentlemanly conduct until the very end.

I was shattered to learn of Uma's death. I was greatly impressed by his compassion, gentleness and strength.

T Balakumar & Family - Ilford

Tribute to Uma Chandran

We first met Uma as an opponent in a Badminton tournament over five years ago. Despite the intense rivalry on court, we found him to be a most affable and friendly person off court. It was quite obvious from our very first meeting, that he was very passionate about the game. He was known to play between two to four times a week. Occasionally to the annoyance of his beloved wife Radha. His daughters doted on him, not only as their father, but also as their friend and Badminton coach. On court he extended himself, giving of his best in every game that he played, be it at tournament level or the mundane regular friendly. With his obvious talent and depth of experience, he has put to shame many a young aspirant who dared to challenge him. He was quick to complement and encourage the young, and not-so-young players who played with him. The innumerable trophies that he has accumulated over the years, beginning with his tender youth, are a testimony to his talent, prowess and unrelenting dedication to the sport that he loved so much.

Only second to his family, whom he loved so very much, Badminton was his life. Such was his religious devotion to the game, that he has been heard to say that he would someday die, playing Badminton. Prophetic words they turned out to be, and far too early in his life. We are all the poorer for his loss, not only for his enthusiasm and fellowship in the game of Badminton, but also for being a truly wonderful example of a kind and loving human being.

Our heartfelt sympathies go out to his beloved wife Radha and his young daughters, Meera and Bhama. May it comfort them to know that we sincerely share in their sorrow, and that his memory will always be with us.

We shall miss him very much.

May God rest his soul.

Y.M.C.A. Badminton Club, Walthamstow.

(Arul, Sarojini, Ranjan, Bala, Thurai, Vasi, Srikumar, Kumar, Agassi, Uthaman, Ravi, Burah, Raj, Skandabala and Srikanthan)

இனிய நண்பன் உமாச்சந்திரன்

மிக நீண்ட காலம் எனது இனிய நண்பனாக இருந்த திரு வல்லிபுரம் உமாச்சந்திரனின் திடீர் மரணம் எங்கள் எல்லோரையும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது.

1969ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை - அம்பனை 'சூட்டிங் ஸ்ரார்' விளையாட்டுச் சங்கத்தின் சார்பில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முழுமைக்குமாக ஒரு மென் பந்தாட்ட கிரிக்கட் போட்டியை நடத்தினோம். அந்த ஆண்டு தை மாதம் ஒரு நாள் தெல்லிப்பழையில் உள்ள மைதானத்தில் கிரிக்கட் போட்டி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. துடுப்பாடுகின்ற அணிக்காக ஒரு பக்கத்தில் மெலிதான ஒருவரும் மறு பக்கத்தில் சிறிது உடம்பு கூடிய ஒருவரும் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட நேரம் பொறுமையாகவும் பொறுப்புடனும் விளையாடிய ஒருவர் காலஞ்சென்ற உமாச்சந்திரன்; மற்றையவர் அவருடைய தம்பியார் திரு பாலச்சந்திரன். முப்பத்தியொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நான் திரு உமாச்சந்திரனுடன் பழகத் தொடங்கிய அந்த நாள் இன்றும் என் நினைவில் பசுமையாக நிழலாடுகிறது.

அன்று இளைஞர்களாக இருந்த அவர்கள் இருவரும் விளையாட்டின் மீதுகொண்ட ஆர்வத்தின் காரணமாக உருவாக்கிய சுன்னாகம் விளையாட்டுக் கழகத்தின் சார்பில் 1975வரை ஏழு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து எமது சுற்றுப் போட்டியில் ஊக்கமுடன் பங்கு கொண்டார்கள்.

சூட்டிங் ஸ்ரார் விளையாட்டுச் சங்கத்தின் அமைப்பாளர்களான நாம் 17.02.1971 இல் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி மைதானத்தில் ஒரு மின்னொளி உதைபந்தாட்ட விழாவை நடாத்தினோம். கொழும்புக்கு வெளியே நடந்த முதலாவது மின்னொளி உதைபந்தாட்டம் இதுவேயாகும். அன்று மிகப் பெரிய பொருள் செலவில் நடாத்தப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சிக்கு பாரிய அளவிலான உழைப்பும் தேவையாக இருந்தது. இளைஞர்களாக இருந்த எமக்கு ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் தந்தவர்களில் திரு உமாச்சந்திரனும் ஒருவர். அன்று பங்குபற்றி விளையாடிய ஸ்கந்தவரோதய பழைய மாணவர் உதைபந்தாட்ட அணியினரை ஒழுங்குசெய்து கூட்டிவந்திருந்தார்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், எமது வருடாந்த ஒன்று கூடலை விளையாட்டு விழாவாக நடாத்த ஒழுங்கு செய்திருந்தோம். ஸ்கந்தா பழைய மாணவர் சங்க நிர்வாகிகள் ஒரு கிரிக்கட் அணியை ஒழுங்குசெய்ய முடியாமல் இருந்தவேளை, என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று ஒரு அணியினை தானே தலைமைதாங்கி அழைத்துவந்து விளையாடினார். அன்று தொடங்கி மகாஜனாவின் விளையாட்டு விழாக்களில் தொடர்ந்து இவர் பங்குபற்றினார்.

1994இல் யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்தின் செயற்குழுவில் சேர்ந்து செயற்பட்டோம். கடந்த எட்டு ஆண்டுகள் தனது கல்லூரி அணியின் சார்பில் எமது கிரிக்கட் விழாவில் (JSSA / TSSA) ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றினார். சென்ற மூன்று ஆண்டுகள் நாம் நடாத்திய பாட்மின்ரன் போட்டிகளை அவரே பொறுப்பேற்று நடாத்தினார்.

விளையாட்டு திரு உமாச்சந்திரனின் முதல் மனைவி என்று சொன்னால் அது பொய்யல்ல. அவ்வளவு தூரம் விளையாட்டை நேசித்தவர் இவர். தான் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு பங்குபற்றிய பாட்மின்ரன் விளையாட்டில் தனது மனைவிக்கும் இரு பிள்ளைகளுக்கும் ஆர்வத்தை உருவாக்கி, அவர்களையும் தீவிரமாக விளையாடச் செய்தார். தனது நோயின் காரணமாக மரணம் அவரை எந்த நேரமும் எதிர்நோக்கி இருந்தபோதிலும், தீவிரமான விளையாட்டை குறைத்துக்கொண்டதில்லை. மரணத்தைக் கண்டு பயப்படாதவராக இருந்த காரணத்தினால்தான் மரணத்திலும் மிகச் சிறந்த மரணத்தை அவரால் அடைய முடிந்தது. தான் மிக அதிகமாக நேசித்த விளையாட்டை சந்தோஷமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த வேளையில் மரணம் அவரை அணைத்துக்கொண்டது.

திரு உமாச்சந்திரனின் மரணம் ஏற்படுத்தியுள்ள துயரத்தில் நானும் பங்கு கொண்டு அவரின் மனைவி, பிள்ளைகளுக்கும், தம்பியார் திரு பாலச்சந்திரனுக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவிக்கின்றேன்.

நாக. சிறீ கெங்காதரன்

செயலாளர், தமிழ்ப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கம்
செயலாளர், மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்

A good friend

I met UMA in 1984 through my friend Bala and we became good friends. For the last 16 years he has helped me a lot in many circumstances. Even though he had heart problems, whenever he can he will never say no to help and wouldn't mind about the problems he had to go through. For example when my mother died in Sri Lanka (1992), I was travelling from Toronto to Colombo via London. He came to Heathrow airport and picked me up, took me to his friend's place for a wash, change and for a quick meal and took me to Gatwick airport for my connecting flight to Colombo. He had been a good friend and I could say a brother like person to me and my family. He will be sadly missed by all of us.

I hope with God's help his wife and two daughters will overcome this great loss and look for the future.

P. Kumarakularatnam (Balar), Nime & Renu
Kingsbury

UMA at Kodak Badminton Club

Uma joined the Kodak Badminton Club back in 1995 and quickly became well accepted by the club membership not just for his skills on court, but also his good nature and outgoing personality both on and off court. He became one of the "dependable" regulars on the Wednesday evening club night and was always ready to stay and have a drink and a chat in the bar later in the evening.

His badminton skills inevitably resulted in his selection for team matches representing the club. Additionally his desire to see the teams develop and succeed led to his taking on the captaincy of the Mens B team, a role which he conducted with great enthusiasm and commitment over the last two years.

Always willing to give his all, encouraging and developing the weaker player and holding his own against the stronger ones, Uma's presence within the club will be greatly missed.

Chairman - Kodak Badminton Club - Harrow

A tribute

Umachandran popularly called UMA amongst his friends and known as 'master' by the younger community has left an indelible mark in the sports world in UK. We had known Uma for over fifteen years and in the time he became a very close friend of our club. He had been a keen sportsman since his school days but what was close to his heart was Badminton. He had won several trophies and cups in his younger days and continued the form until his sudden death. Uma popularised Badminton in London by coaching and organising tournaments especially for the Asian community and Sri Lankans in particular. He actively encouraged youngsters in the sports and many have attained recognition in the UK Badminton leagues. We had great respect for his talent in sports as well as organising capabilities and the humility with which he dealt with experienced players as well as learners alike. Uma will be sadly missed in our community.

Middlesex Shuttlers Club

Tribute to Uma

Umachandran is a member of our Badminton Club for the past five years. He is a very keen and fine badminton player and every time he is in court playing, Uma will be helping the partner how to play the game.

Uma had won several trophies during his playing carriers and it is a great loss for the community and the game.

Our deepest sympathies to Uma's wife Radha and daughters Meera and Bhama.

On behalf of Watford Badminton Club

- Yogendra, Nagalingam, Logan, Dr. Swami and
Shakespher

FOND MEMORIES OF CHANDRAN

I have known the late Mr. Umachandran from the age of 8 as we both are from Chunnakam and grew up together. He was fondly called as Chandran and was the son of late Mr. Vallipuram and Mrs. Vallipuram.

Chandran, from his young age was very keen in all sports activities especially cricket and badminton. He was greatly encouraged by his father who himself was a great sportsman. When we were small, I remember, going to Chandran's house to play cricket in the land adjoining the house. In those days, when every inch of the land was being used for cultivation, Mr. Vallipuram kindly left this open land so that we could use it as playing field. Such was his enthusiasm for sports and for his two sons - Chandran and Sinarasa (Mr. Balachandran) to start playing from a very young age.

I remember the day we started the Badminton club in our community centre which was situated in our land. We all worked hard in laying the court and Chandran was very actively involved in getting the club started. He was in charge of running the club and this he did extremely well indeed. Perhaps this was when he really got the affinity for the game which he carried on playing until his last breath.

He was a keen member of our college cricket team. Even though he did not excel as a great player in school, he was a keen and enthusiastic player. He never missed out practices and was always punctual. However, after coming to England he had developed his skills and become an extremely good cricketer playing regularly for some leading clubs and in various tournaments.

From a young age he was a good organiser. I remember the days when he used to organise sports meets and cricket matches in Chunnakam. This skill of his, he seem to have carried it to his last days. In the UK, he has been the architect in organising several badminton tournaments successfully and his untimely demise is a great loss. He really loved the game of badminton and it was only appropriate that he passed away whilst play-

ing. I know that this was his wish and in a way I am pleased that this came true.

Chandran, was of immense help to me and to our O.S.A in organising players for our cricket and netball teams. He was a gentle and pleasant man. Chandran, you will be very sadly missed but will always be loved and remembered fondly as long as we live.

May your soul rest in peace.

S.Nimalananda

President S.V.C.O.S.A (UK)

My Friend Uma

Some fourteen years ago when Uma was new to this country, Uma and I began working together. Within a very short time I found that he was a very rare man in his honesty, charm and fair-mindedness were striking.

Although we were from different cultures and different religions we soon became good friends. On many occasions with the pressure of work I would become bad tempered and grumpy, but after two or three minutes in his company I would become calm and smile, a rare man indeed.

I will miss him for many years to come, but feel in my heart we will meet again one day.

Terry Munro

9b, Sudbury Hill Close

Wembley, Middx. HA0 2QR

A Tribute

to my loving husband Uma and father to my daughters Meera & Bhama

My husband came from a very respectable family and became an instant success and friend of my own family. We had a lovely time throughout our married life and were inseparable. I am proud Uma was my husband. Uma was loving, caring and considerate, not only to me and my children but to all whom he came to contact with. He was a dedicated and kind father and a careful provider for our home.

Uma was a good sportsman, coach and organiser, to all who knew him. Uma encouraged and introduced us to Badminton and other sporting activities. His faith in our sporting ability is evident in the many trophies which he helped us to win. Badminton was his first love.

My family and I would like to thank sincerely a few special people who not only helped us in times of happiness and sadness, but were also towers of strength at all times.

Among these special people is Uma's school mate and friend Mr B Balachandran and his family. Bala, as his friends call him, was instrumental in helping and encouraging us to come to this country and start a new life. May God bless and keep him and his family.

Our grateful thanks also goes to the three doctors, who helped and gave a new lease of life to Uma, by way of a heart by-pass operation. Also the family who helped Uma find an excellent job, when Uma was out of work, just before he passed away.

My family will never forget these kind and sincere people who stretched out and gave us a hand and a warm heart.

I would like to mention Uma's brother Bala who was very fond of him and attached to him. Uma is very fortunate that Bala and his family

were here with us during the last Christmas holidays and we all had a good time. Uma was also very happy that his only sister got married recently in Sri Lanka. Uma's mother also visited us here and saw him and all of us only a year ago. The meeting of all his relations and having contact with them made him very happy and he was at peace with himself in the last few weeks.

We would like to thank all the sporting associations who have given us tremendous support.

Last but not least, we would like to thank all our relatives who were and still are with us, in our time of great loss, sadness and held on to us closely while we wept.

The many friends who came to Uma's funeral, the floral tributes, the funeral orations, we would like to thank all.

On that fateful day, Uma dropped me at home after work as usual and said he will be back at 8 pm. He said have dinner and keep a boiled egg for me and then we will go visiting. Those were the last words I heard from Uma.

Uma was like a candle, a shining light and showed us the way in this world, but melted away in doing so.

We love him dearly and will treasure him in our memories and hearts.

Wife - Radha, Daughters - Meera & Bhama

**38 The Highway
Stanmore
Middlesex
HA7 3PN
UK.**

Tel: 020-8385 7453

Mobile: 0956 949834

வம்சாவழி FAMILY TREE

(அமர்) வல்லிபுரம் + பூமணி
(Late) Vallipuram + Poomany

(அமர்) கந்தசாமி + (அமர்) ஸ்ரீபாக்கியம்
(Late) Kandasamy + (Late) Sripackiyam

உமாச்சந்திரன்
Umachandran

நிமலி
Nimali

பாஸ்கராஜோதி
Paskarajothy

ஸ்ரீராதா ஸ்ரீவசந்தா
Sri Radha Sri Vasantha

பாலச்சந்திரன்
Balachandran

ஜெயேந்திரன்
Jayandran

அனுஜா
Anuja

கெங்கேஸ்வரன்
Gengesarwan

வாசுகி
Vasuki

நந்தீசன்
Nantheesan

ஜெகதீஸ்வன்
Jegathjeevan

ரமணன் (அமர்)
(Late) Ramanan

சாரங்கன்
Sarangam

அபிஷேஷி
Aпивashini

தீர்க்கா
Theerka

மாதங்கன்
Mathangan

கல்யாணி
Kaliyani

மீரா
Meera

பாபா
Bhama

